

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.646 van 16 september 2013
in de zaak A. 201.266/IX-8054**

In zake: Balagangadhara RAO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hans Rieder
kantoor houdend te 9000 Gent
Recollettenlei 39-40
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 juli 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de raad van bestuur van de Universiteit Gent van 29 april 2011 waarbij Johan Braeckman, Kristoffel Demoen, Gita Deneckere, Bart Keunen, Pierre Schoentjes, Peter Vandenabeele en Eric Vanhaute met ingang van 1 oktober 2010 worden bevorderd tot hoogleraar.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend en de verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting ingediend.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 september 2013.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julien Holmens, die *loco* advocaat Hans Rieder verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is met ingang van 1 oktober 1996 aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte van de Universiteit Gent benoemd tot voltijds docent belast binnen de vakgroep Vergelijkende cultuurwetenschappen en Afrikaanse Talen met een opdracht in het vakgebied Vergelijkende cultuurwetenschap. Met ingang van 1 oktober 2005 is verzoeker benoemd tot hoofddocent Vergelijkende cultuurwetenschap.

3.2. In het kader van de gecontigenteerde bevorderingen voor het jaar 2010 zijn voor de faculteit Letteren en Wijsbegeerte zeven bevorderingen van hoofddocent naar hoogleraar mogelijk. Naar aanleiding van de vacantverklaring van die betrekkingen stelt onder anderen verzoeker zich kandidaat op 12 januari 2010. Er zijn nog dertien andere kandidaten.

3.3. Het onderzoek van de dossiers gebeurt door drie onafhankelijke subcommissies – onderwijs, onderzoek en dienstverlening – en een plenaire beoordelingscommissie. Zij beoordelen de dossiers aan de hand van vooraf vastgestelde bevorderingscriteria. Voor het aspect ‘onderwijs’ gelden bijvoorbeeld de criteria onderwijsevaluaties, internationalisering en “eventueel” de kwaliteit van het onderwijsmateriaal en van de visie op het onderwijs uitgedrukt door de kandidaat in een nota. Vervolgens worden deze criteria omgezet in scores van A+ tot C- waaraan “parametrische waarden” worden toegekend (gaande van 9 voor A+ tot 1 voor C-) en worden soms “bonuspunten” toegekend (bijvoorbeeld voor het criterium internationalisering maximaal 2 bonuspunten). De deelscores voor onderzoek, onderwijs en dienstverlening worden omgerekend op een eenheidsschaal waarbij de drie deelcomponenten normgewichten zijn toegekend (onderzoek 50%, onderwijs 35%, dienstverlening 15%). Ten slotte gebeurt een verrekening en een correctie voor kleine verschillen. Het eindcijfer bepaalt de rangschikking van de kandidaten. Als er ten slotte *ex aequo*’s ontstaan tussen kandidaten zodat het aantal hoogst geplaatste kandidaten het aantal bevorderingsplaatsen overschrijdt, formuleert de faculteit een gemotiveerd advies zodat het gepaste aantal kandidaten kan worden voorgedragen.

3.4. Een en ander resulteert op 6 oktober 2010 in een voordracht door de faculteit van zeven kandidaten. Na bezwaar van onder anderen verzoeker handhaaft de faculteit die voordracht op 23 februari 2011.

Deze voordracht volgt de rangschikking zoals die resulteert uit de “globale scores” behaald door de kandidaten met toepassing van de *sub* 3.3. beschreven procedure door de beoordelingscommissie en haar subcommissies.

Over verzoeker wordt genotuleerd:

“Motivering: De door de heer Rao ingediende teksten plaatsen hem inhoudelijk in de middengroep. Hetzelfde geldt voor de omvang en de weerklink van zijn publicaties, evenals voor de doctoraatsbegeleiding en de projectwerking. Het onderwijs van de heer Rao kon niet door de beoordelingscommissie worden geëvalueerd op een wijze vergelijkbaar met de andere kandidaten, en dit omwille van het kader van de onderwijsverstrekking (o.a. India en Nederland, in het kader van onderwijsprojectwerking). De commissie heeft haar beoordeling van het onderwijs van de heer Rao als ‘goed’ gebaseerd op een globale evaluatie van het vermelde project en verder op een gelijkaardige eerdere beoordeling in de ZAP-evaluaties. De heer Rao is behoorlijk aanwezig op het vlak van dienstverlening, in het verleden als voorzitter van de opleidingscommissie Vergelijkende Cultuurwetenschap en recenter als directeur van het Gentse India Platform. Hij was ook lid van de FWO-commissie godsdienstwetenschap. Hij wordt op basis van zijn globale score niet voorgedragen voor bevordering tot hoogleraar.”

3.5. De raad van bestuur van de Universiteit Gent besluit op 29 april 2011 tot bevordering van de voorgestelde kandidaten, zijnde Johan Braeckman, Kristoffel Demoen, Gita Deneckere, Bart Keunen, Pierre Schoentjes, Peter Vandenaabeele en Eric Vanhaute.

IV. Onderzoek van het eerste middel

Vooraf

4. In het inleidend verzoekschrift worden vijf middelen aangevoerd. Het auditoraat heeft met toepassing van artikel 24, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zich ertoe beperkt enkel het eerste middel te onderzoeken. In dat geval doet de kamer uitspraak over de conclusies van het verslag. In zijn laatste memorie vraagt verzoeker overigens niet dat over de andere grieven ook een uitspraak zou moeten volgen.

Uiteenzetting van het middel

5. Een eerste middel is geput uit de schending “van artikel 65 van het Decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, het gelijkheidsbeginsel geldend als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, het redelijkheidsbeginsel geldend als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, het *patere legem quam ipse fecisti* beginsel, het motiveringsbeginsel geldende als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht geldend als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”:

“Doordat voor wat betreft de beoordeling en quotering van de component ‘onderwijs’ in hoofde van verzoeker:

- a. geen rekening werd gehouden met de door verzoeker aangehaalde begeleiding van zeven doctoraatskandidaten aan de Universiteit Gent (eerste onderdeel)
- b. de evaluatie en quotering van het EU Asia-Link project op arbitraire en onredelijke wijze gebeurde (tweede onderdeel)
- c. geen bonuspunt inzake internationalisering werd toegekend (derde onderdeel).”

Met betrekking tot het *eerste middelonderdeel* verwijst verzoeker naar de motivering in het “geïntegreerd verslag van de commissie belast met het onderzoek van de ingekomen kandidaturen voor zeven bevorderingen tot hoogleraar” waarin over hemzelf wordt opgemerkt:

“Hij heeft geen curriculaire onderwijs aan de UGent gegeven en er is dan ook geen evaluatie van. Zijn goedgekeurde onderwijsopdracht bestaat uit de coördinatie van een EU-Asia Link project met een onderwijscomponent. Het project is geëvalueerd door de betrokken EU-administratie. Hoewel de evaluatie van de persoonlijke bijdrage van de kandidaat niet mogelijk is op basis van deze gegevens, is besloten er toch rekening mee te houden. Verder heeft de ZAP-evaluatiecommissie van de faculteit de kandidaat een beoordeling ‘goed’ toegekend voor de betrokken periode en daarbij uitdrukkelijk rekening gehouden met de inspanningen van de kandidaat voor het onderwijs, bij ontstentenis van gegevens over de resultaten. Beide soorten gegevens motiveren een ‘goed’ en dus een score 8. Er is geen bonus toegekend voor internationalisering omdat die expliciet is gekoppeld aan het aantrekken van studentenplaatsen middels interuniversitaire samenwerkingsakkoorden.”

Verzoeker leidt hieruit af dat bij de beoordeling en quotering van de component onderwijs, in hoofde van verzoeker géén rekening werd gehouden met de door hem aangehaalde begeleiding van zeven doctoraatskandidaten aan de Universiteit Gent:

“Dit wordt expliciet bevestigd in het eindverslag van de subcommissie onderwijs op basis van de vergaderingen van 5 maart, 26 maart 2010, 10 september 2010 en 7 december 2010:

‘De door de kandidaat onder de onderwijshoofding gesignaleerde begeleiding van zeven doctoraatskandidaten aan de UGent geldt als zodanig, volgens het bevorderingsreglement van de faculteit, niet als een onderwijsprestatie.’ [...]

Ook de plenaire vergadering van de bevorderingscommissie overweegt uitdrukkelijk dat de begeleiding van zeven doctoraatskandidaten niet wordt meegerekend onder de component ‘onderwijs’:

‘De heer Rao betoogt dat de faculteit de begeleiding van doctoraten kan meetellen zowel als het aantal doctoraten, het eerste aspect onder onderwijs, het tweede onder onderzoek. De commissie antwoordt dat zij de begeleiding van doctoraten alleen wil meetellen als onderzoek en wel in de vorm van de belangrijkste indicator van de kwaliteit ervan, met name de output.’”

Deze benadering schendt volgens verzoeker artikel 65 van het decreet van 12 juni 1991 ‘betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap’ (hierna: het universiteitendecreet). Bij decreet van 20 oktober 2000 is immers expliciet aan deze bepaling toegevoegd dat de onderwijsopdracht geheel of gedeeltelijk kan bestaan uit de begeleiding van studenten bij scripties of eindverhandelingen en van promovendi tijdens de voorbereiding van hun doctoraatsproefschrift. In de memorie van toelichting werd daarover expliciet gesteld dat begeleiding van studenten en promovendi een cruciale en veeleisende opdracht vormt van de leden van het professorencorps, dat door een forse toename van het aantal doctorandi de omvang van dit onderdeel van de globale onderwijsopdracht van een universiteit gegroeid is en dat de invoeging van deze nieuwe bepaling nodig is om in positieve zin te formuleren dat de onderwijsopdracht ook louter uit de begeleiding van studenten en doctorandi kan bestaan.

Verzoeker wijst erop dat hij tot geen enkele vakgroep of opleidingscommissie behoort en dus niet werd voorgedragen als lesgever door enige

opleidingscommissie. Aldus is hij verplicht zijn begeleiding van doctorandi te beschouwen als het geheel van zijn onderwijsopdracht aan de Universiteit Gent. De faculteit Letteren en Wijsbegeerte keurde het promotorschap van verschillende doctoraten door verzoeker goed en erkende zodoende zijn onderwijsopdracht aan de Universiteit Gent, ongeacht of die opdracht het geheel is of slechts een deel uitmaakt van zijn totale onderwijsopdracht. Door te oordelen dat het bevorderingsreglement het begeleiden van studenten en doctorandi niet tot onderwijs rekent en derhalve voor wat betreft de component ‘onderwijs’ geen rekening te houden met de onderwijsopdracht van verzoeker die bestaat uit de begeleiding van zeven doctorandi aan de Universiteit Gent, schendt het advies van de commissie en dienvolgens het gemotiveerd voorstel van de faculteitsraad Letteren en Wijsbegeerte en de bestreden beslissing (die steunen op voormelde overweging), artikel 65 van het universiteitendecreet.

6. De Universiteit Gent voert geen verweer.

Beoordeling

7. Artikel 65 van het universiteitendecreet luidt:

“De leden van het zelfstandig academisch personeel hebben tot opdracht het verrichten van wetenschappelijk onderzoek en het verschaffen van academisch onderwijs in het vakgebied of de vakgebieden die hen zijn toegewezen. Deze opdracht kan tevens prestaties van wetenschappelijke dienstverlening aan de gemeenschap omvatten. De onderwijsopdracht kan geheel of gedeeltelijk bestaan uit de begeleiding van studenten bij scripties of eindverhandelingen en van promovendi tijdens de voorbereiding van hun doctoraatsproefschrift.

Naast de academische taken bedoeld in het eerste lid kan het universiteitsbestuur de leden van het zelfstandig academisch personeel ook belasten met organisatorische, coördinerende of administratieve taken.”

8. Met verzoeker zij vastgesteld dat de decreetgever uitdrukkelijk heeft bepaald dat de onderwijsopdracht kan bestaan uit de begeleiding van scripties, verhandelingen en doctorale proefschriften.

Door te oordelen dat de door verzoeker in zijn bevorderingsdossier gesignaleerde begeleiding van zeven doctoraatsproefschriften niet als een onderwijsprestatie geldt, schendt de subcommissie Onderwijs de aangevoerde bepaling. Een intern bevorderingsreglement vermag niet af te wijken van het decreet en moet, zo het dit zou beogen, op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing worden gelaten.

De faculteitsraad en vervolgens de raad van bestuur hebben zich bij deze beoordeling van de onderwijscomponent aangesloten, zodat de eindbeslissing door dezelfde onwettigheid is aangetast.

Verwerende partij spreekt niet tegen dat deze misstap, met de woorden van het auditorsverslag, “tot vernietiging [kan] leiden”.

9. Het middelonderdeel is gegrond.

10.1. Volgens het auditorsverslag kan verzoeker ook worden bijgevallen in zoverre hij in het *tweede middelonderdeel* argumenteert dat de evaluatie van zijn onderwijsprestaties aan de hand van sommige onderwijsbeoordelingen onzorgvuldig is gebeurd en in zoverre hij in een *derde middelonderdeel* betoogt dat niet afdoende is gemotiveerd waarom zijn internationale activiteiten geen bonuspunt verdienen:

“Met verzoeker kan worden meegegaan dat de besluitvorming ook op dit stuk onzorgvuldigheid aantoont. Wat eerst niet kon in aanmerking worden genomen, kan dit nadien zonder deugdelijke motivering wel terwijl ook niet wordt aangegeven waarom dit dan niet, indien dan toch wordt geoordeeld dat de onderwijsbeoordeling kan worden in rekening gebracht, met inachtnaam van de beoordeling van de beide periodes zou kunnen gelden: de eerste die als kwalificatie ‘zeer goed’ verwierf, de tweede ‘goed’.

Ook de motivering ten aanzien van het EU Asia-link project kan niet als deugdelijk doorgaan daar niet afdoende wordt aangegeven ten grondslag waaraan de daarvoor gegeven concrete quotering ligt. De overweging dat die wordt gegeven ‘in het licht van de beoordeling van de andere kandidaten’ mist concrete grondslag.

Wat het extra punt voor internationalisering aangaat, kan ook niet worden uitgemaakt waarom het bilateraal samenwerkingsakkoord met de Tsjechi-

sche universiteit eerst wel en dan niet in aanmerking kon komen voor een extra punt. Immers wordt geoordeeld dat het project wel degelijk een onderwijsproject is.

Mede op deze grondslagen kan de aan verzoeker gegeven beoordeling voor de onderwijspeiler als niet rechtsgeldig worden aangemerkt.”

10.2. Gelet op het ontbreken van elk verweer, mag het voor de Raad van State volstaan het auditoraat bij te vallen en zich de conclusie eigen te maken. Ook het tweede en derde middelonderdeel zijn gegrond.

V. Omvang van de uit te spreken nietigverklaring

11. De zeven benoemde kandidaten werden benoemd in functie van de door hen behaalde scores. Die scores werden niet toegekend na een onderlinge vergelijking van titels en verdiensten, maar wel op grond van een autonome toetsing van elk ingediend dossier aan de vastgestelde bevorderingscriteria. De aan de ene kandidaat toegekende score had met andere woorden geen invloed op de score van een andere kandidaat.

Het blijkt dat overeenkomstig dit door verzoeker niet aangevochten procédé drie kandidaten *ex aequo* eerste gerangschikt werden, drie kandidaten werden *ex aequo* als vierde gerangschikt en de zevende kandidaat is benoemd op gemotiveerd voorstel onder de drie kandidaten die *ex aequo* zevende werden gerangschikt. Verzoeker volgde pas later in de rangschikking.

Verzoeker heeft met het gegrond bevonden middelonderdeel enkel aangekaart dat het eigen dossier onzorgvuldig is onderzocht en gewaardeerd. Verzoeker heeft met dit middel de aan de andere kandidaten toegekende scores niet aangevochten. De hierna uit te spreken nietigverklaring verplicht verwerende partij bij een heroverweging van het dossier van verzoeker bijgevolg niet tot wijziging van die andere scores. Uitdrukkelijk hierover ondervraagd ter terechtzitting, kon verzoeker ook geen specifieke redenen aangeven die een vernietiging van alle benoemingen kunnen verantwoorden.

12. In die omstandigheden is er geen reden om de benoeming van de drie *ex aequo* best gerangschikte kandidaten en van de drie erop volgende *ex aequo* gerangschikte kandidaten te vernietigen. Indien verzoeker uiteindelijk een betere score zou krijgen toegekend die voor hem daarenboven een batige rangschikking oplevert bij de zeven beste kandidaten of ten minste *ex aequo* met andere zevende best gerangschikte kandidaten, kan dit immers enkel betekenen dat de zevende en laatst benoemde kandidaat – dat is Gita Deneckere – eventueel voor hem plaats zal moeten ruimen.

Enkel de benoeming van Gita Deneckere moet bijgevolg uit het rechtsverkeer verdwijnen.

13. Ambtshalve wordt vastgesteld dat verzoeker geen belang heeft bij vernietiging van het overige.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de raad van bestuur van de Universiteit Gent van 29 april 2011 waarbij Gita Deneckere met ingang van 1 oktober 2010 wordt bevorderd tot hoogleraar.

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 september 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren